

Helsokällan flödde

1. Hel - so - käl - lan flöd - de I - från nå - den fram,
2. Skrif - ten hö - res lju - da: Hon är öp - pen, fri,
3. Hel - sa kan hon gif - va Och den sorgs - na frid,
4. När mitt hjer - ta grå - ter Un - der sor - gen tung,
5. Hon är min för - tjus - ning, Här är jag så säll.
6. Mor - gon, när jag vak - nat, Läs - kar jag mig här.

5

När vår Je - sus blöd - de Up - på kor - sets stam.
Hvem kan mig för - bju - da Ba - da der - ut - i?
Tröt - ta kan hon lif - va, Kraft hon ger i strid.
Flyr jag dit, och å - ter Kän - ner jag mig lugn.
Vid den käl - lans sus - ning Som - nar jag hvar qväll.
Al - drig har jag sak - nat Fröjd och gläd - je der.

Text: Carl August Stenholm (1843–1884), 1874

Musik: Gerda Kjellman

Källa: Jubelklängen, 1896 (nr. 48)